

حضور حامد بهداد در کنار بازیگران قدیمی

گزارشی از اکران خصوصی فیلم «گیج گاه»، به کارگردانی عادل تبریزی

فیلم سینمایی «گیج گاه» به کارگردانی عادل تبریزی که این روزها در سینماهای سراسر کشور در حال اکران است، یکشنبه شب ۲۸ آبان ماه با حضور جمعی از بازیگران قدیمی سینما، در پردیس سینمایی باغ کتاب تهران به صورت خصوصی اکران

شد به گزارش ایسنا. در این مراسم حامد بهداد، بهرنگ علوی، مریم همتیان و علی راد، از بازیگران فیلم، عادل تبریزی، کارگردان، و حنیف سروری، تهیه کننده فیلم، حضور داشتند و به همراه ستاره های دهه ۶۰ و ۷۰ سینمای ایران، به تماشای فیلم نشستند. عادل تبریزی در این مراسم از همه عوامل و دست اندکارانی که در تولید فیلم «گیج گاه» سهمی داشتند، دعوت کرد که روی سن بیایند ضمن معرفی شان، از آنان تقدیر کرد. تبریزی در این مراسم ضمن تشکر ویژه از حامد بهداد، بازیگر همشهری اش، درباره ایده فیلم گفت: «من سال ۹۴ ایده یک خطی خودم را برای او گفتم و حامد گفت باید این فیلم نامه را بنویسی تا بازی کنم و این گونه فیلم «گیج گاه» ساخته شد. تبریزی در ادامه ضمن یاد کردن از جمشید هاشم پور، بازیگر این فیلم، او را از مهم ترین بازیگران سینمای بعد از انقلاب اسلامی خواند. کارگردان «گیج گاه» همچنین از ابوالفضل پورعرب که از مهمانان این مراسم بود، تقدیر کرد و گفت: «ما سر فیلم نامه «گیج گاه»، تلفنی با آقای پورعرب مشورت کردیم و با اینکه از بازیگران ما نبودند، در فیلم به ایشان ادای دین کردیم، زیرا ایشان از سوپرستاره های واقعی سینمای ما هستند»، ابوالفضل پورعرب، همایون ارشادی، رضا بنفشه خواه، کامران کدکچیان، سعید سهیلی، مهوش وقاری، رضا صفایی پور، سیما تیرانداز، سفر کشکولی، اسحاق خانزادی و عده ای از دیگر هنرمندان سینمای ایران، در این مراسم حضور داشتند.

چارسوق هنر

فیلم ساز مشهدی داور جشنواره تلویزیونی

مستند شد

محسن اسلام زاده، مستند ساز مشهدی سینمای ایران، داور هفتمین جشنواره تلویزیونی مستند شد، به گزارش صبا، محسن اسلام رده به همراه فتح... امیری، مرتضی پایده شناس، محمدعلی رخشان و

کتایون جهانگیری، به عنوان داوران بخش فیلم مستند هفتمین جشنواره تلویزیونی مستند معرفی شدند و آثار راه یافته به جشنواره در بخش های بلند، نیمه بلند و کوتاه را داوری خواهند کرد. محسن اسلام زاده عضوانجمن مستند سازان سینمای ایران است که تاکنون مستندهای بحران زیادی را در مناطق جنگی و بحرانی در کشورهای افغانستان، پاکستان، لیبی، سوریه، عراق، لبنان و... تولید کرده است. مستند «تنها میان طالبان» یکی از آثار ماندگار اوست.

اکران ۲ فیلم جدید در سینماهای کشور

قادراراد اکران فیلم سینمایی «چرا گریه نمی کنی» و «سلفی با رستم» در شورای صنفی نمایش ثبت شد. به گزارش ایسنا، بیست و هشتمین جلسه شورای صنفی نمایش روز یکشنبه، ۲۸ آبان، در خانه سینما تشکیل و مقرر شد

فیلم سینمایی «چرا گریه نمی کنی» به کارگردانی علیرضا معتمدی، باپخش «المیران» و فیلم سینمایی «سلفی با رستم» به کارگردانی ونهیه کنگدگی حسین قناعت با بخش «رسانه فیلم سازان مولود» به زودی در سینماهای کشور اکران شوند. همچنین مقرر شد اکران عمومی فیلم سینمایی «فسیل» از چهارشنبه ۸ آذر، در سینماهای استان تهران تمام شود.

احمد نجفی با «هشت پا» به تلویزیون می آید

بازیگر شناخته شده سینما و تلویزیون بعد از مدت ها قرار است با نقش مهمی در «نامیرا» به سینمای ایران برگردد و در سریال «هشت پا» یک نقش پلیسی داشته باشد. به گزارش تسنیم، احمد نجفی در این باره به خبرنگار تسنیم گفت:

«نامیرا» این روزها در حال فیلم برداری است و من نقش قاضی شریع را بازی می کنم. نمی دانم به جشنواره فیلم فجر برسد یا نه، اما دوستان برای همین مسئله تلاش می کنند. به جز بنده بازیگران دیگری از جمله داریوش ارجمند و لیل زارع نیز ایفای نقش می کنند. «وی درباره «هشت پا» گفت: «قرار است درکار احمد معظمی به نام «هشت پا» -که یک کار پلیسی است - نیز حضور پیدا کنم. شاید بازی من این هفته یا هفته دیگر شروع شود. نجفی همچنین درباره کار دیگری که قرار است آن را کارگردانی کند نیز این نکته را مطرح کرد: «نمی خواهم برای ساخت کار عجله کنم. احتمالا بعد از عید نوروز با ژانری در حوزه طنز و کمدی شروع خواهیم کرد، البته نه طنز مرسوم، بلکه طنزی خانوادگی و سالم تا بتواند با مردم ارتباط برقرار کند. امیدوارم بتوانیم این کار را شروع کنیم و اتفاق خوبی را رقم بزنیم.»

۳شنبه
۲۰ آبان ۱۳۹۷
شماره ۲۷۵۰

۱۱

چند سال رواق کودک در حرم مطهر رضوی

مجید بخششیان، هنرمند هنرهای نمایشی مشهد و طراح رواق کودک، از ویژگی های این پروژه متفاوت گفت

رواق کودک، میزبان ۴۰۰ قصه و نمایش رضوی

شکیبا افخمی راد

مجید بخششیان یکی از هنرمندان فعال در عرصه هنرهای نمایشی مشهد است؛ هنرمندی که هیچ وقت برای خود محدودیتی قائل نشده و همواره تلاش کرده است حوزه های

● اجرا و طراحی رواق کودک

افتتاح رواق کودک در حرم مطهر رضوی اتفاق ویژه ای برای کودکان است و به آن ها کمک می کند که در جریان بازی و نمایش، با معارف زندگی و سیره امام رضا(ع) آشنا شوند. بخششیان طراح و مجری این پروژه است که ایده اولیه ساختش به سال ۱۳۸۸ برمی گردد. در آن زمان نمایشگاهی، ویژه کودکان، در داخل حرم راه اندازی شد که استقبال خوب خانواده ها را در پی داشت، از این رو آستان قدس رضوی تصمیم گرفت برای کودکان کاری تخصصی انجام دهد. به گفته بخششیان از حدود چهار سال پیش تحقیق و پژوهش برای عملی کردن این پروژه به صورت جدی آغاز و از سال ۱۳۹۹ مرحله طراحی و ساخت آن با همراهی حدود دویست نفر از هنرمندان و صنعتگران اجرایی شده است. او درباره فعالیت هایی که در این رواق انجام می شود، توضیح می دهد: کودکان در این رواق وارد یک شهر تاریخی مینیاتوری با ابعاد خودشان می شوند و آنجا قصه های زندگی امام رضا(ع) به صورت عروسکی و نمایش زنده برایشان اجرا می شود. همچنین در بخش دیگری، خودشان در نمایش خلق شرکت می کنند، نقش می گیرند و مناسک حرم را انجام می دهند. به گفته بخششیان تا امروز چهارصد قصه برای کودکان طراحی شده است، قصه هایی که از ولادت امام رضا(ع) تا زمان هجرت ایشان را روایت می کند. به این ترتیب می توان گفت هربار که کودک در رواق حضور دارد، داستان جدیدی می شنود و برایش قصه ای تکراری نمی شود.

این هنرمند همچنین از تلاش برای ساخت فاز دوم این رواق خبر می دهد: «در این فاز قرار است شهر مینیاتوری گسترش پیدا کند و قصه ها کامل شود، به طوری که داستان های بعد از هجرت امام رضا(ع) و

ورودشان به مرو نیز برای کودکان تعریف شود.» بخششیان با اشاره به کپی نبودن هیچ کدام از فعالیت های هنری و بازی هایی که در این رواق طراحی شده است، تأکید می کند: این پروژه که برای اولین بار در جهان اسلام اجرایی شده است، می تواند به الگویی برای دیگر امکان متبرکه تبدیل شود.

به گفته این هنرمند، این روزها برخی از گروه های فیلم برداری که از تهران می آیند، در رواق کودک برنامه هاشان را ضبط می کنند و این ظرفیتی است که صدا و سیما ی خراسان رضوی هم می تواند از آن استفاده و حتی فیلم و سریال تولید کند.

● اثرگذاری پایین آثار مذهبی در جامعه

تجربه نوشتن و اجرای چند اثر مذهبی از دیگر فعالیت های بخششیان در سال های فعالیتش بوده است. او می گوید وقتی می خواهد متنی مذهبی درباره ائمه اطهار(ع) بنویسد، سعی می کند جایی را نشانه بگیرد که افراد دیگر درباره آن صحبت نکرده اند. این هنرمند به تازگی نمایشنامه ای به عنوان «چهل مرد» را با نگاهی به اتفاقات مرتبط با خانه حضرت زهرا(س) نوشته که برای حضور در بخش نمایشنامه نویسی جشنواره تئاتر فجر ارسال شده است. به گفته بخششیان تا امروز آثار زیادی برای ائمه اطهار(ع)، به ویژه امام رضا(ع) نوشته شده ولی اثرگذاری شان پایین بوده است. او مقصر این اتفاق را جشنواره هایی می داند که هنرمندان را به سمت تولید آثار کمی سوق داده اند یا مسئولانی که سالن هایشان را فقط به برخی از هنرمندان خاص با آثار سفارشی اجاره می دهند و از هنرمندانی که نگاه جدیدی دارند و کاری نو انجام می دهند، کمتر حمایت می کنند.

این هنرمند همچنین تأکید می کند: یک پژوهشگر و نویسنده باید به سراغ لایه های پنهان زندگی امام رضا(ع) برود تا گفته هایی را بیان کند که در جایگاهی مثل منبر نمی توان به آن ها پرداخت. حمایت مادی و معنوی مسئولان از هنرمندان نکته دیگری است که بخششیان بر آن تأکید می کند: «مسئولی که بودجه در اختیار دارد، با یک حمایت ساده از آثار فاخری می تواند به جامعه اش غنا ببخشد. جشنواره هائیزی می توانند با سیاست گذاری درست، هنرمند را به سمت آنچه جامعه نیاز دارد، سوق دهند.» او امیدوار است یک روز حلقه ارتباط میان مسئولان، هنرمندان و مردم به درستی شکل بگیرد تا اتفاقات خوبی در جامعه رخ دهد.

● اولویت داشتن کار برای کودکان

بخششیان طی دوران فعالیت حرفه ای خود در عرصه تئاتر و تصویر، هم در آثار کودک، هم در آثار بزرگ سال حضور داشته است، اما ترجیح می دهد بیشتر در حوزه کودک فعالیت کند. او باور دارد که کار برای کودک و نوجوان، سخت تر و جذاب تر از کار برای بزرگ سال است. به گفته بخششیان کودکان رودریاستی ندارند و اگر اثری را دوست نداشته

باشند، مستقیم نظرشان را بیان می کنند. همچنین پاک بودن ضمیر ناخوداگاه کودکان باعث می شود اجرای نمایش برای آن ها سخت تر و به طرافت های بیشتری نیاز داشته باشد. او ادامه می دهد: وقتی مخاطب شما بزرگ سال باشد، می توانید از بسیاری کلمه ها به راحتی استفاده کنید؛ چون دنیای یک فرد بزرگ سال دنیای سکون است و او بسیاری از اتفاقات و جالش ها را پشت سر گذاشته، ولی برخی کلمات برای کودکان تعریف نشده است و شما باید موضوعی را که در نظر دارید به شکل دیگری مطرح کنید. بخششیان با تأکید بر اینکه مشهد در تئاتر کشور از جایگاه والایی برخوردار است، درباره وضعیت تئاتر کودک و نوجوان در این شهر می گوید: ما هنرمندان بسیاری داریم که در این زمینه فعال هستند، به طوری که گاهی اوقات، تعداد نمایش های کودک و نوجوانی که روی صحنه هستند بیشتر از تعداد تئاترهای بزرگ سال است. با وجود این باید برای کودکان، خیلی بیشتر کار تولید و اجرا شود. این هنرمند از جان گرفتن مرکز تئاتر کانون پرورش فکری کودکان و نوجوان در مشهد به عنوان اتفاقی خوب یاد می کند، ولی باور دارد که هر هفت مرکز کانون باید در زمینه اجرای نمایش فعال باشند، نه فقط مرکز تخصصی تئاتر این نهاد. او همچنین با اشاره به کم توجهی آموزش و پرورش به تئاتر کودک و نوجوان بیان می کند: در سال های گذشته آموزش و پرورش به نواحی خود نامه می زد و تئاترهای روی صحنه را تبلیغ می کرد تا مدیران، دانش آموزانشان را به تماشای تئاتر ببرند. ولی الآن این اتفاق رخ نمی دهد، به این ترتیب نمایش های کودک و نوجوان هم دیگر صبح ها روی صحنه نمی رود.

اختصاص ندادن سالن های تئاتر به نمایش های کودک و نوجوان موضوع دیگری است که بخششیان به عنوان معضل از آن یاد می کند. در حالی که بیشتر سالن دارها در مشهد، راگان های دولتی هستند، به گفته این هنرمند سالن دارها باید برای کسی که کار فرهنگی می کند تخفیف قائل شوند، نه اینکه هزینه اجاره سالن برای یک گروه نمایشی را به اندازه یک همایش شرکت نفت

ابتر، بدون طرح مسئله

نگاهی به فیلم سینمایی «سرهنگ ثریا»، به بهانه اکرانش در سینماهای مشهد

پسرش جدانمی کند و به نحوی ناملموس، از شما یل نادیده پسر یک قربانی می سازد تا نقضی متوجه شخصیت مادر و تربیت او نشود. همین موضوع است که فیلم را به ورطه ناواقع گرایی و سوگیری می اندازد. درواقع اینکه فیلم ساز جهت گیری سیاسی و تاریخی داشته باشد، برای فیلمی با این مختصات، نه تنها روا، بلکه ضروری است، اما اینجا ما با حمایت بی دلیل از یک شخصیت پنهان که حتی اگر سیاه نباشد (منطقا باید چنین باشد، زیرا جذب منافقین شده و هیچ وقت هم از این مثنی برگزشته است)، لاقال خاکستری است، روبه روییم که به هیچ وجه پذیرفتنی نیست. از سوی دیگر، بخش عمده ای از مشکلات فیلم به همین پنهان ماندن جبهه شربازی می گردد، به طوری که اردوگاه اشرف و همه وقایع ایدئولوژیک جاری در آن از چشم بیننده پنهان می ماند تا او هر لحظه کنجکاو تر شود و به این موضوع فکر کند که چطور

ممکن است افرادی (با استفاده از تعابیر

مضحکی همچون والد دین بیولوژیک و والدین ایدئولوژیک) به عزیزترین افراد زندگی خود و شریف ترین غریزانسانی شان (مهرمادری) پشت کنند. این پرش اماد ر فیلم هیچ پاسخ مناسبی ندارد و صرفا ابزاری برای پرکشش شدن اثر است. در حالی که این رویکرد اساسا با موضوع سیاسی و تاریخی فیلم هم خوانی ندارد. این همان نکته ای است که آثاری مثل «سیانور» و «ماجرای نیمروز» رد خون»

را برجسته می کند؛ زیرا ایدئولوژی منافقین در این دو فیلم بازنمایی و سپس نقادی می شود، اما در «سرهنگ ثریا» ظاهرا فیلم به دام همان دردسری می افتد که بتواند نقد آن را دارد. در این فیلم، منافقین اجازه ملاقات خانوادها با فرزندانشان را نمی دهند، درحالی که فیلم ساز هم رویارویی مستقیم مخاطب با باورهای منافقین طفره می رود و اجازه نمی دهد که

حواس بیننده به جایی غیر از نزدیکی های

شخصیت اصلی پرت شود. در ادامه همین رویکرد نه چندان شفاف است که پایان بندی «سرهنگ ثریا» به بدترین بخش فیلم تبدیل می شود. دقیقاً پایانی این اثر و صحبت از اردوگاهی درآلبانی، به قدری اضافه و ناهم ساز است که تلاش های دراماتیک نود دقیقه قبلی را با د می دهد و مخاطب را به این فکر می اندازد که شاید این بخش، به شکلی عاریتی، بعدا به اثر الحاق شده است.

«سرهنگ ثریا» فیلم ژاله صامتی است، بازیگر توانمندی که اگرچه پیشتر در نقش هایی نسبتا مشابه قرار گرفته، اما آن قدر متبحر و هنرمند است که بتواند با افزودن جزئیاتی خلاقانه به نقش، رنگ آمیزی تازه و باورپذیری را به شخصیت ثریا هدیه کند تا به مثابه نخ تسبیح گروه، سایر شخصیت هادورش جمع شوند و قصه را پیش ببرند.

محمد عنبرسوز

نقد روز

یکی از فیلم های پر مخاطب چهل و یکمین دوره جشنواره فیلم فجر «سرهنگ ثریا»،

به نویسندگی و کارگردانی لیلی عاج و تهیه کنندگی جلیل شعبانی بود که در این رویداد سینمایی، به سیمرغ گوهرشاد و دیپلم افتخار بهترین فیلم دست پیدا کرد. جدیدترین محصول سازمان هنری رسانه ای اوج، چند هفته ای است که به اکران عمومی درآمده است و با فروشی حدود یک میلیارد تومانی، به کار خود در گیشه ادامه می دهد.

لیلی عاج برای نخستین تجربه فیلم بلند سینمایی خود، به سراغ سوژه متفاوت و تازه ای رفته است، ماجرای خانواده هایی